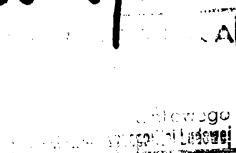

URZĄD PATENTOWY

MOsk 9/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22691.

Kl. 21 f, 62.

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken
(Eindhoven, Niderlandy).

Elektryczna lampa żarowa.

Zgłoszono 14 lutego 1934 r.

Udzielono 17 stycznia 1936 r.

Pierwszeństwo: 2 marca 1933 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy elektrycznej lampy żarowej, zaopatrzonej co najmniej w jeden reflektor, który jest umieszczony w jej wnętrzu i do którego przymocowane jest jedno lub kilka ciał żarowych.

Lampy tego rodzaju są znane. Stosowane są one przeważnie do pojazdów silnikowych łącznie z parabolicznymi reflektorami. Ciała żarowe lampy, wykonane razem z reflektorem wewnętrznym, wytwarzają zapomocą niego oraz umieszczonego nazewnątrz lampy reflektora wiązkę świetlną, która jest pochylona ukośnie względem osi reflektora i która, padając na drogę, nie może oślepić kierowców spotykanych pojazdów.

W lampach takich reflektor wewnętrz-

ny jest przeważnie połączony z drutem, służącym do doprowadzania prądu. Drut ten służy jednocześnie jako podpórka reflektora wewnętrznego. Ciało lub ciała żarowe, wykonane wraz z reflektorem, są jednym końcem przymocowane do reflektora wewnętrznego, drugim zaś połączone z drutem, doprowadzającym prąd. W tym przypadku reflektory wewnętrzne przewodzą również prąd podczas pracy lampy i są zazwyczaj wykonywane jako reflektory wklęsłe.

Znane reflektory posiadają kształt paraboloidu. Najkorzystniejszy jednak kształt nie jest czysto paraboliczny, lecz wklęsły, o wklęsłości, zwiężającej się przynajmniej w jednym kierunku. Kierunek ten zlewa się

w zasadzie z kierunkiem, w którym jest rozmieszczone ciało żarowe, wykonane wraz z reflektorem wewnętrznym, i miejsce przymocowania ciała żarowego do reflektora wewnętrznego znajduje się w tej jego części, która posiada najmniejszy przekrój poprzeczny.

Stwierdzono, że w tych właśnie miejscach zamocowania, względnie w ich pobliżu, przepalają się przeważnie ciała żarowe.

Według wynalazku tę wadę usuwa się dzięki zaopatrzeniu reflektora wewnętrznego wpobliżu wspomnianego miejsca względnie miejsc zamocowania w powierzchnie chłodzące, czyli dzięki zwiększeniu w tych miejscach przekroju reflektora wewnętrznego, przewodzącego prąd, wskutek czego gęstość prądu staje się tam mniejsza. Wytwarzające się w tym miejscu lub w tych miejscach ciepło jest mniejsze, natomiast chłodzenie zostaje znacznie zwiększone.

Miejsca zamocowania są to przeważnie miejsca spawane, to jest ciało żarowe, wykonane np. z wolframu, jest elektrycznie spawane z reflektorem, wykonywanym najczęściej z niklu.

Badania wykazały, że temperatura tych miejsc jest w znanych lampach tak wysoka, że w miejscach tych tworzy się związek *Ni W*, wskutek czego ciało żarowe zostaje osłabione. W lampie według wynalazku temperatura pozostaje o tyle niska, że taki związek tworzyć się nie może.

Przykład wykonania lampy żarowej według wynalazku przedstawiono na rysunku.

W bańce 1 ustawiony jest reflektor wewnętrzny 2, podparty drutem 3, doprowadzającym prąd. Reflektor wewnętrzny jest

wklęsły, przyczem wklęsłość ta zwęża się w kierunku punktu 4. W tym punkcie 4 umocowany jest jeden koniec ciała żarowego 5, natomiast drugi jego koniec połączony jest z wygiętym drutem 6, doprowadzającym prąd. Drugie ciało żarowe 7 jest napięte między drutami 3 i 8, doprowadzającymi prąd. Druty 3, 6 i 8, doprowadzające prąd, są zatopione w zwykły sposób w miejscu spłaszczonym 9 słupka żarówki.

Wpobliżu punktu 4 umieszcza się według wynalazku dwie powierzchnie chłodzące 10. Fig. 1A przedstawia perspektywny widok reflektora wewnętrznego w nieco zwiększonej podziałce.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Elektryczna lampa żarowa, zaopatrzona co najmniej w jeden reflektor, umieszczony wewnątrz lampy, który przewodzi prąd podczas jej pracy i do którego przymocowane jest jedno lub kilka ciał żarowych, znamienna tem, że reflektor wpobliżu miejsca przymocowania doń ciała lub ciał żarowych jest zaopatrzony w powierzchnie chłodzące.

2. Elektryczna lampa żarowa według zastrz. 1, zaopatrzona we wklęsły, odbijający reflektor wewnętrzny, którego przekrój zwęża się w kierunku miejsca przymocowania doń ciała żarowego, znamienna tem, że powierzchnie chłodzące reflektora wewnętrznego posiadają kształt skrzydełek lub żeberek chłodzących.

N. V. Philips'
Gloeilampenfabrieken.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

